

Piráti? 50. léta. Lidé, bojujte. Ted! volá profesor a odhaluje, co se chystá, kdo vydělá a co vám vezmou

- CZ24 News | 6. října 2021

EU: EU nasadí „zelená cla“ z Číny a nedoplatíte se, varuje přírodovědec a profesor Jaroslav Šesták. Elektromobilita? Účel je zničení automobilové přepravy, říká. V Pirátech vidí „dělnické ředitele“ 50. let a v boji za klima akce lobbistů, co chtějí vydělat. Hrozí taková bída, že je třeba uvažovat i o povstání. „Bojovat má smysl hned teď, dokud to ještě jde.“

Oslovuje vás něčím předvolební kampaň, která už jde pomalu do finise, nebo byste čekali od politických stran něco jiného, než předvádějí?

Námětem předvolebního boje jsou často neuskutečnitelné chiméry, ale tak to je už zvykem u každých voleb. Hlavním tématem se také stává stupeň podřízenosti EU. Podívejme se na příklad, kdy se o justiční reformu už léta přemlouvá Evropská unie s Polskem. Polská vláda Práva a spravedlnosti, doteď intenzivně podporovala samosprávy ve více než sta obcích a městech, ale náhle změnila postoj. Prostřednictvím Ministerstva regionálního rozvoje vláda vyzvala, aby obce respektovaly práva občanů včetně sexuálních menšin.

Je to následek zásahu EU. Je opravdu omezení dotací a zastavení příjmů tím nejlepším nástrojem, jak vymáhat evropské hodnoty a nestává se to jen předzvěstí vzoru sovětského nátlaku, který tehdy dokonce vyústil ve vojenskou okupaci naší republiky? Peníze, na které se direktivně sáhne, jsou také peníze evropských daňových poplatníků. Vezměme si, jaký je rozpočet EU, a evropští občané platí a pak se to přerozděluje a posílá se to zpátky. To znamená, že saháme na své vlastní peníze.

Já myslím, že demokraticky zvolená vláda pracuje ve prospěch občanů a bezpochyby dodržuje principy demokracie. Nebudu obhájcem Polska a toho všeho, co tam dělají, ale obávám se, že si na Polsku Evropská komise zkouší něco, co může následně aplikovat na Českou republiku nebo na kohokoli, kdo bude zlobit, jako kdysi vyžadoval SSSR v sovětské éře RVHP. A o tom budou i naše volby, do jaké míry zůstaneme a budeme sami sebou.

V rámci předvolebního boje prohlašují Piráti, že si nezasloužíme vládu s ANO a SPD. Dal byste jim za pravdu?

Zůstává otázkou, jestli si zasloužíme vládu s Piráty. V poslední době nám šlo opravdu o život – koronavirus, nárůst státního dluhu a tak dále. Ale Piráti marnili ve Sněmovně čas projednáváním otázky více než dvou pohlaví. Jak by asi řídili stát? Často od nich slyšíme výkřiky typu „zabili jste 30 tisíc lidí“, ale už neupřesňují, kolik lidí by umřelo, pokud by vládli oni. Piráti slibují, že na konci příštího volebního období, pokud budou ve vládě, dosáhnou průměrné důchody astronomických 19 tisíc, ale pro 300 Kč letošního příspěvku ruce nezvedli.

Nezapomeňme, že když komunističtí aktivisté nastupovali jako dělničtí ředitelé padesátých let, tak svoji naivní neznalostí, nebo spíše negramotností, zavinili firemní bankroty a rozvrácení státu. Nesli s sebou typicky náboženské vidění vize svých předností (komunismu), což dnešním mladým nechybí, i když svoje názory často mění na požádání. No a co se stane, když nastoupí vláda panoptika nezkušeností a stát opět dospěje k rozvratu období padesátých let? Jak dlouho to budeme napravovat a co zvítězí: zájmy Česka a jeho občanů, nebo servilita k EU? Ano, všem je známé heslo:

„Nikdo vám nemůže dát tolik, kolik my vám můžeme slíbit“.

Svým postojem k ochraně životního prostředí si vás nezískávají?

Piráti prosazují uhlíkové clo, jako jeden z nástrojů legislativního balíčku plánu Evropské unie (Fit for 55). Smyslem je zavedení mechanismu uhlíkového vyrovnání při přesunu zboží na hranicích, tak aby ceny dovezených produktů odrážely i jejich emise, čímž se bude vyvíjet tlak na ostatní země, například na Čínu a Indii, aby začaly také se snižováním emisí

Bude jim tak hrozit, že nebudou na evropském trhu se svými výrobky konkurenceschopné. Podtextem je ovšem důležitý fakt, že všeobecné zdražení zaplatí obyčejný občan a nic na tom nemění zpráva, že i prezident Biden při návštěvě EU avizoval, že také USA zavedou uhlíkové clo.

Před lety jste patřil mezi nejčastěji citované české fyziky v oboru termodynamika, ale nejen proto je pro vás často zmiňované globální oteplování blízké téma. Bere lidstvo řešení této hrozby za správný konec?

Velmi jasně popisuje rizika současného bloudění klimatologie na pomezí politické doktríny práce nazvaná „Globální oteplování“, definující tři rizika - vědecké, politické a mediální. To první definuje jako snahu modelovat pouze troposféru s tím, že modely nezahrnují historické, astronomické či geofyzikální poznatky spolu s ignorací tezí termodynamiky.

Politické riziko je dáno tím, že dnes například zpolitizovaný IPCC, Mezivládní panel pro změnu klimatu, plně ovládl strategii na půdě OSN a vydává zprávy, které hovoří jenom o jediném - za vše může oxid uhličitý, a to zejména ze spalování fosilních paliv.

Mediální riziko je pak dáno tím, že sdělovací prostředky často problém vyhrocují do roviny možné katastrofy, což zejména se zkušenostmi s covidem nalézá ornou půdu. Média tak doslova naplňuje vyhrůžkami různých scénářů dávajíc prostor zejména těm, kdo kreslí ty nejčernější scénáře.

Dá se vyčíslit či odhadnout, jak velkou měrou klima na planetě Zemi ovlivňují lidé?

Mezi nejvýznamnější toky uhlíku patří oboustranná výměna mezi biosférou (i v půdě) a atmosférou o rozsahu zhruba 120 gigatun za rok. Dále vzájemná výměna mezi hydrosférou (oceány) a atmosférou (100-150 gigatun za rok). Člověk uvolňuje již 5-10 gigatun ročně. Samozřejmě tyto údaje lze lehce zpolitizovat, tj. překroutit. Přesně v tomto poměru se jeví i naše zodpovědnost za nárůst teploty - cca třicetina. Jestliže za posledních 100 let nám teplota na Zemi narostla o 1 °C, tak naše lidská zodpovědnost by měla být jen za tři setiny °C.

Výměna CO₂ mezi oceánem a atmosférou je navíc dynamická, tzn. o co víc CO₂ my vypustíme do ovzduší, o to méně se ho uvolní z oceánu. Výměna je totiž závislá na parciálním tlaku CO₂ v atmosféře a oceánech, který je závislý na teplotě. Porovnáme-li údaj hodnoty solární konstanty, která udává množství sluneční energie dopadající na čtvereční metr kolmo ke slunečnímu záření ve vzdálenosti astronomické jednotky ve střední vzdálenosti Země od Slunce (cca 1370 W/m²) s množstvím tepla, které si lidstvo vyrobí (ve stejných jednotkách cca 0,14 W/m² vztaženo na průměr Země), je lidská odpovědnost ještě až o dva řády nižší.

Ale to jsou otázky (ne)řešené a (ne)zamlčované podle toho, kdo chce mít pravdu a v pozadí kdo na tom chce finančně vyzískat. Zelený úděl (Green Deal) je opravdu nová éra šancí, jak doslova „vydělat“, což veřejně zdůrazňuje i samotná pirátka Richterová.

Takže těm - především z Bruselu - tak často zvěstovaným klimatickým katastrofám, pokud nezakážeme to či ono, nelze přikládat takovou váhu a je třeba je brát spíše s rezervou?

Nejhorší období dějin způsobili falešní věrozvěsti. Třeba Hitler, Stalin nebo Pol Pot si jistě uvědomovali, že páchají zlo, ale sami sobě si to odůvodňovali tím, že vše dělají ve jménu vyššího ideálu, pro lepší budoucnost svého „národa“ a taky pod průpovídkou, že „účel světí prostředky“. Pokud se mezi věrozvěsty prosadí naivní dívčina Gréta, omluvme její nevzdělanost, ale pokud je věrozvěstem vědec, školený v oboru fyzikální chemie, jako je třeba Merkelová, je to tragédie a její jednání se může odvíjet i od osobního vydírání, viz fakt, že byla odposlouchávána a v NDR byla pod dohledem Stasi.

Nekompetentnost se ukazuje už i u mládeže, která by vsadila na revoluci obviňujíc starší generaci, že jí krade budoucnost, která by ale v jejích „zelených“ rukách zřejmě zkolabovala, když by se odmítla vzdát svých civilizačních vymožeností. Věrozvěsti současnosti tak nosí ideu záchrany klimatu ve smyslu „krávy prdí metan a ničí klima, tak nebudeme žrát hovězí a nějak se (vegetarismem) užíváme“ nebo „automobily prdí oxid uhličitý, tak je zrušme a jezdíme na elektřinu, ona se nějak (zřejmě bezplatně) vyrobí“.

Takže vývoj světa, a to i v tomto ohledu, by měl mít přirozený charakter, nikoli formu nařízení a příkazů?

Změny technologií nevznikají pod direktivou, ale jsou vyvolány tlakem publika a hlavně trhu. Koňská spřežení neodolala nástupu automobilů a pásová výroba z nich vytvořila cestovní nástroj veřejnosti. Vynález parního stroje spolu s využitím spalování uhlí a nafty přinesl vítaný zdroj tepla a pohybu, i když termodynamická účinnost je jen třetinová. V dotačně či daňově neovlivněném, tedy férovém tržním konkurenčním boji, nikdo s jistotou říct neumí, že elektrický pohon ve srovnání se spalovacími motory je skutečně pokrok a vydrží, když už v průběhu minulého století neobstál.

Není to samovolný vývoj, ale tlak různých korporací, které na tom chtějí vydělat, nezodpovědných lobbistů nebo i fanatických neziskových organizací, které elektromobilitu tlačí přímo s náboženským zápallem. Pro nepatrnou účast na ušetřeném CO₂, pod nadvládou vynucujících věrozvěstů EU, Evropa skutkově zahubí svůj kvalitní průmysl a následně zbídačí obyvatelstvo, což je opravdu čirý nerozum až pošetilst, kterou nám sugerují ti, kteří na tom jistě nezchudnou – spíš naopak.

Co by se stalo, kdyby celá Evropská unie kompletně přešla na plnou elektromobilitu včetně kamionové dopravy?

Pak by celosvětové emise oxidu uhličitého klesla o nějaká dvě-tři procenta, protože samotná EU se na globálních emisích podílí jen osmi procenty a sama silniční doprava zodpovídá přibližně jen za její čtvrtinu. Jenže nějaká procenta globálních emisí oxidu uhličitého nejsou ničím významným, protože sama Čína zodpovídá za přibližně 28 procent emisí oxidu uhličitého. Jenom ve druhém pololetí 2020 zodpovídaly emise jejich uhelných elektráren, které stále staví a dost překotným tempem, za nárůst čínských emisí čítající meziročně čtyři procenta.

Globálně tedy čínské uhelné elektrárny aktuálně způsobují růst celosvětových emisí o jedno procento ročně! Takže to, co by EU ušetřila za cenu obrovských sociálních a ekonomických nákladů spojených s plným přechodem na elektromobilitu, to Čína dostihne při současném tempu výstavby uhelných elektráren za pouhé dva roky. A tak kvůli zlomku světových úspor CO₂ se Evropa astronomicky zadluží, zničí svůj průmysl a lidé zchudnou – opravdu jsme se zbláznili? Připravované elektrické žebračky energeticky potřebným jsou socialistického stylu a nepomohou, jen zvýší nespokojenost, protože půjdou na úkor daní těch ostatních.

Chtělo by to renesanci znovu-napsání varovných 2000 slov nebo jinou celospolečenskou neposlušnost v limitě i povstání, abychom tomuto sebevražednému „rozmaru“ vyvolených meteorologických polobohů jen a jen na náš účet zavčas zabránili. Bojovat má smysl hned teď, dokud to ještě jde. Do

ulic ale chtějí i pro-zelení aktivisté bojující za udržitelné klima, uvidíme kdo s koho.

Co je podle vás cílem elektromobility?

Záměrem elektromobility není žádná záchrana planety před klimatickými změnami, ale likvidace masově rozšířené individuální automobilové dopravy a hromadné výroby osobních aut, jednoho z pilířů kapitalistické ekonomiky. Z hlediska energie využitě při jízdě má akumulátor kapacitu 54,4 kWh místo loňských 58,8 kWh, tedy asi o 7,5 procenta méně.

Nejde ale o úplně přesný výpočet, využitelnost z hlediska dobití je přesnější a ukazuje, že loni bylo možné i s dobíjecími ztrátami využít při nabíjení až 63,48 kWh, kdežto letos už je to jen 57,7 kWh. To je o 9 procent méně, což je za jediný rok a 22 500 km obrovský rozdíl, zvláště pokud by tento trend pokračoval.

Představte si, že jste si koupili auto s 60litrovou nádrží, za rok už máte jen 54,6 litru, další rok 49,7 litru, pak už jen 45,2 litru, a tak dále. To je smutné, ale možná ne až tak, protože 60 litrů i 45 litrů doplníte za pár minut a někam na ně dojedete. Baterie ID.3 se i rychlonabíječkou doplňuje hodinu a přesto auto ujede jen 400 km konstantní devadesátkou. Tohle že je jediné nabízené řešení mobility, které ani nepočítá s tím, že pokud bychom dosáhli plné elektromobility, museli bychom postavit pět nových bloků Temelína? Nemá to často logický obsah, ale je to názor těch, kteří o tom na náš účet rozhodují a náš názor si musíme udělat sami, i když zůstane spíše nepodstatný.

Ale s velkými potížemi při pokrytí spotřeby elektřiny se potýká Spojené království, které z Evropské unie vystoupilo. Čím je jeho docela překerní situace způsobena?

Protože větrné elektrárny kvůli teplému počasí nevyrábějí obvyklé množství energie. Stoupající ceny zemního plynu z něj zároveň činí velmi drahý zdroj. Země se proto rozhodla řešit situaci spuštěním záložní uhelné elektrárny. S podobnými problémy se potýkají i další země. Deník The Times dále uvádí, že větrné elektrárny ve Velké Británii představují nemalý problém, když vzhledem k jejich velkému počtu si na sebe už nestačí vydělat.

Když přijdou větrné dny, je množství elektřiny vyrobené větrníky tak vysoké, že prodejní cena elektřiny je velmi nízká a dokonce natolik malá, že neumožňuje ani udržet investici, natož vydělávat na vyrobené energii. A podobné problémy nastávají i u fotovoltiky.

Zelená epocha, k níž zřejmě neodvratně směřujeme, tedy není při vašich znalostech tím, čemu byste fandil a s čím byste bezvýhradně souhlasil?

Jak jsem už předeslal, politické a sociální změny jsou zapříčiněny technologickým pokrokem. Éra páry nevznikla náhodně, ale souvisela s novým využitím uhlí jako topiva a parního stroje jako zdroje pohybu. Oproti tomu nastolení zelené éry nemá opodstatnění v nutnosti vnesení nové technologie, ale je to jen politicky motivovaná a násilně vnesená transformace, která nepřináší nové poznávání.

Tím je spíše určena k zániku, protože tak limituje nalézání nových řešení, jako je třeba revoluční přístup společnosti HyPoint. Ten využívá stlačený vzduch jak pro chlazení, tak pro dodávku kyslíku, a doplňuje tak vysokoteplotní systém palivových článků (HTPEM). Je třikrát lehčí než srovnatelné systémy palivových článků chlazené nízkoteplotními kapalinami (LTPEM) a rovněž využívá řadu technických inovací, včetně lehkých bipolárních desek a vysoce vodivého povlaku odolného proti korozi a tak dále. Může tak umožnit vytvářet praktická a nákladově efektivní vozidla s nulovými emisemi, což je i cílem reforem. A reformy by měly zůstat jako osvědčená známka pokroku.

Napsal jste knihu, kterou vydalo špičkové světové nakladatelství Elsevier a kde jste skloubil své vědecké a fotografické ambice. O čem zmíněných 600 stran pojednává?

Text věnuje zvláštní pozornost teplotě měřené v reálných podmínkách nerovnováhy a její hlubší analýze, která naznačuje zavedení nového výrazu „tempericita“ v oblasti extrémních změn. Korelace rychlých teplotních změn a zmenšování velikosti je jádrem nové větve zvané kinetické fázové diagramy důležité pro makro- a nano-materiálové disciplíny. Kromě upgradu základny znalostí tepelných měření a její aplikace pro speciální studium neizotermní kinetiky se kniha zabývá reálnými využitím v některých aktuálně řešených problémech studia metastabilních pevných látek.

Spolu s široce studovaným oborem skel a jejich transformací se jedná o polysialáty a nestechiometrické sloučeniny, stejně jako o hodně diskutovaném tématu periodických chemických reakcí v rámci účinku kvantovou difúzí. Poslední kapitoly se nevyhýbají vlivným, byť souvisejícím tématům, jako je sociální a atmosférická termodynamika.